

Sygn. akt VIII C 916/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Zuchora

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2019 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) (...) 2 Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko pozwanemu D. K.

o zapłatę 3.873,28 zł

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.710,24 zł (trzy tysiące siedemset dziesięć złotych i dwadzieścia cztery grosze) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 września 2017 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.467 zł (jeden tysiąc czterysta sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
4. nakazuje przyznać kuratorowi D. P., ustanowionemu dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego D. K., wynagrodzenie w kwocie 450 zł (czterysta pięćdziesiąt złotych) i poleca wypłacić tę kwotę z zaliczki uiszczonej przez powoda w dniu 12 października 2018 roku.

Sygn. akt VIII C 916/18

UZASADNIENIE

W dniu 15 września 2017 roku powód (...) (...) 2 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanemu D. K. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zasądzenie kwoty 3.873,28 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot i dat wskazanych w pozwie do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu powód podniósł, że wierzytelność dochodzona pozwem wynika z umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartych przez pozwanego z (...) Sp. z o.o. w W. w dniach: 27 kwietnia 2015 roku (nr (...)) i 6 października 2015 roku (nr (...) i (...)), przy czym na wartość przedmiotu sporu składają się należności wynikające z wystawionych przez pierwotnego wierzyciela dokumentów księgowych, a prawa do wierzytelności wobec pozwanego powód nabył na mocy umowy cesji z dnia 22 grudnia 2016 roku. Powód wyjaśnił także, że dochodzi również skapitalizowanych odsetek ustawowych/ustawowych za opóźnienie od niezapłaconych należności od dat wskazanych

w pozwie oraz dalszych odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. **(pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym k. 4-8)**

W dniu 16 listopada 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, który następnie został uchylony w całości, jako że miejsce pobytu pozwanego nie było znane, zaś sprawa została przekazana do rozpoznania tutejszemu Sądowi. **(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 9-9v, postanowienie k. 12)**

Po przekazaniu sprawy z e.p.u. powód uzupełnił braki pozwu i podtrzymał powództwo w całości. Nie wskazał jednak aktualnego adresu pozwanego w określonym terminie, stąd postanowieniem z dnia 26 czerwca 2018 roku Sąd zawiesił postępowanie w sprawie, na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. **(pismo procesowe k. 15, zarządzenie k. 1, postanowienie k. 66)**

W piśmie procesowym z dnia 24 września 2018 roku pełnomocnik powoda wniósł o ustanowienie kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego, a następnie uiścił zaliczkę na poczet wynagrodzenia kuratora.

Postanowieniem z dnia 22 października 2018 roku Sąd podjął zawieszzone postępowanie w sprawie oraz ustanowił dla pozwanego D. K., którego miejsce pobytu nie jest znane, kuratora będącego pracownikiem sądu, o czym postanowił ogłosić publicznie w budynku oraz na stronie internetowej tutejszego Sądu, a także w siedzibie Urzędu Miasta Ł., na okres jednego miesiąca, określając jednocześnie wysokość wynagrodzenia kuratora na kwotę 450 zł.

Po przeprowadzeniu szeregu czynności sprawdzających kurator nie ustalił aktualnego adresu pozwanego. **(pismo procesowe powoda k. 68, zaliczka k. 72, postanowienie k. 77-78, notatka urzędowa k. 122, k. 127-128)**

W odpowiedzi na pozew kurator, ustanowiony dla pozwanego nieznanego z miejsca pobytu wniósł o oddalenie powództwa w całości. **(odpowiedź na pozew k. 85-86)**

Na rozprawie w dniu 27 marca 2019 roku pełnomocnik powoda oraz kurator dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego nie stawili się, zostali prawidłowo zawiadomieni o terminie rozprawy. **(protokół rozprawy k. 132, potwierdzenia odbioru k. 130, k. 131).**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 kwietnia 2015 roku pozwany D. K. zawarł z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. umowę nr (...), a następnie w dniu 6 października 2015 roku – umowy nr (...), o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

Zgodnie z postanowieniami tychże umów, (...) zobowiązany był do świadczenia na rzecz pozwanego usług telekomunikacyjnych, zaś pozwany do uiszczania należności wynikających z wystawionych przez operatora faktur i dokumentów księgowych. **(kserokopie umów i regulaminu k. 43-48, k. 61-64, okoliczności bezsporne)**

Operator sieci komórkowej zgodnie z treścią zawartych umów świadczył na rzecz pozwanego usługi telekomunikacyjne, za które wystawiał faktury VAT. I tak pierwotny wierzyciel:

- w dniu 27 września 2015 roku wystawił fakturę nr (...) na kwotę 264,04 zł z terminem płatności do dnia 12 października 2015 roku; (skapitalizowane odsetki ustawowe za opóźnienie w zapłacie tej należności za okres od dnia 13 października 2015 roku do dnia poprzedzającego wytoczenie powództwa, zatem do dnia 14 września 2017 roku wynoszą 36,13 zł);

- w dniu 27 października 2015 roku wystawił fakturę nr (...) na kwotę 762,97 zł z terminem płatności do dnia 10 listopada 2015 roku; należność ta obejmowała także odsetki z tytułu poprzedniej faktury 1,10 zł; (skapitalizowane odsetki ustawowe za opóźnienie w zapłacie tej należności za okres od dnia 11 listopada 2015 roku do dnia 14 września 2017 roku wynoszą 99,41 zł);

- w dniu 27 listopada 2015 roku wystawił fakturę nr (...) na kwotę 246,08 zł z terminem płatności do dnia 11 grudnia 2015 roku; (skapitalizowane odsetki ustawowe za opóźnienie w zapłacie tej należności za okres od dnia 12 grudnia 2015 roku do dnia 14 września 2017 roku wynoszą 30,44 zł);

- w dniu 27 lutego 2016 roku wystawił fakturę nr (...) na kwotę 180,94 zł z terminem płatności do dnia 14 marca 2016 roku; (skapitalizowane odsetki ustawowe za opóźnienie w zapłacie tej należności za okres od dnia 15 marca 2016 roku do dnia 14 września 2017 roku wynoszą 19,02 zł).

W aktach sprawy brak jest faktury nr (...), na kwotę 145,94 zł, na którą powód powoływał się w pozwie). **(kserokopie faktur k. 49-54)**

Pozwany nie zapłacił w terminie należności wynikających z faktur, o których mowa wyżej, na skutek czego pierwotny wierzyciel wypowiedział pozwanemu zawartą z nim umowę z przyczyn leżących po stronie abonenta. Ponadto pierwotny wierzyciel wystawił na rzecz pozwanego noty obciążeniowe, których pozwany również nie uregulował, w tym:

- w dniu 4 marca 2016 roku wystawił notę debetową nr (...) na kwotę 195,24 zł tytułem opłaty specjalnej za przedterminowe rozwiązanie umowy, z terminem płatności do dnia 18 marca 2016 roku; (skapitalizowane odsetki ustawowe za opóźnienie w zapłacie tej należności za okres od dnia 19 marca 2016 roku do dnia 14 września 2017 roku wynoszą 20,37 zł);

- w dniu 4 marca 2016 roku wystawił notę debetową nr (...) na kwotę 112,57 zł tytułem opłaty specjalnej za przedterminowe rozwiązanie umowy, z terminem płatności do dnia 18 marca 2016 roku; (skapitalizowane odsetki ustawowe za opóźnienie w zapłacie tej należności za okres od dnia 19 marca 2016 roku do dnia 14 września 2017 roku wynoszą 11,74 zł);

- w dniu 4 marca 2016 roku wystawił notę debetową nr (...) na kwotę 1.567,73 zł tytułem opłaty specjalnej za przedterminowe rozwiązanie umowy, z terminem płatności do dnia 18 marca 2016 roku; (skapitalizowane odsetki ustawowe za opóźnienie w zapłacie tej należności za okres od dnia 19 marca 2016 roku do dnia 14 września 2017 roku wynoszą 163,56 zł). **(kserokopie not debetowych k. 55-57, kalkulator odsetek, okoliczności bezsporne)**

W dniu 22 grudnia 2016 roku powód zawarł z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę o przelew wierzytelności oznaczonych w załączniku nr 1, a wynikających z tytułu umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, m.in. wobec dłużnika D. K.. **(kserokopia umowy przelewu wierzytelności z zał. k. 27-41, okoliczności bezsporne)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako niesporny, bądź w oparciu o dowody z powołanych dokumentów, które nie budziły wątpliwości Sądu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w przeważającym zakresie (nie było ono zasadne, jako że nie zostało udowodnione w zakresie należności 145,94 zł, która miała rzekomo wynikać z faktury nr (...), gdyż faktura taka nie została przez powoda złożona do akt sprawy, nadto w takim przypadku niezasadne było żądanie skapitalizowanych odsetek za opóźnienie w zapłacie tej faktury w kwocie 17,10 zł za okres od dnia 12 grudnia 2015 roku do dnia 14 września 2017 roku; nadto niezasadne było żądanie zasądzenia dalszych odsetek od skapitalizowanych odsetek za okres poprzedzający wytoczenie powództwa, jako sprzeczne z treścią art. 482 § 1 k.c.)

Powód wykazał swoją legitymację czynną. Udowodnił także, że pozwany zawarł z pierwotnym wierzycielem trzy umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na podstawie których pierwotny wierzyciel świadczył na rzecz pozwanego wybrane przez niego usługi, zaś pozwany zobowiązał się do uiszczania opłat wynikających z umów, a wskazanych w wystawianych fakturach VAT. Powód złożył w poczet materiału dowodowego trzy umowy, pod

którymi to dokumentami widnieją podpisy pozwanego, których autentyczność nie była w sprawie podważana, a także wystawione przez pierwotnego wierzyciela faktury VAT oraz noty debetowe.

Jak już wskazano powyżej, powód nie złożył do akt sprawy faktury nr (...), zatem Sąd uznał, że powód nie udowodnił roszczenia o zapłatę kwoty 145,94 zł, która miała rzekomo wynikać z tejże faktury, wobec niemożności zweryfikowania czy została ona w ogóle wystawiona, jakie pozycje obejmowała, za jaki okres i w jakiej wysokości. Konsekwentnie, za niezasadne i nieudowodnione w tej sytuacji zostało uznane żądanie zasądzenia skapitalizowanych odsetek za opóźnienie w zapłacie tej faktury w kwocie 17,10 zł za okres od dnia 12 grudnia 2015 roku do dnia 14 września 2017 roku. (brakująca faktura 145,94 zł + skapitalizowane odsetki 17,10 zł = 163,04 zł).

Godzi się przypomnieć, że w myśl art. 6 k.c., ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. Reguła ta znajduje również swój procesowy odpowiednik w treści art. 232 k.p.c., w świetle którego to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód. Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że powód, jako strona inicjująca proces, jest obowiązany do udowodnienia wszystkich twierdzeń pozwu, w oparciu o które sformułował swe roszczenie. Zadaniem sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (por. wyrok SN z dnia 17 grudnia 1996 roku, I CKU 45/96, OSNC 1997/ 6-7/76). W niniejszej sprawie to zatem powód powinien złożyć wszelkie dokumenty obejmujące niezapłacone faktury VAT, zaś faktury nr (...) nie złożył.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał, że powód udowodnił swoje żądanie co do zasady, natomiast co do wysokości – jedynie w kwocie 3.710,24 zł (3.873,28 zł – 163,04 zł = 3.710,24 zł), w konsekwencji czego zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.710,24 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 września 2017 roku do dnia zapłaty.

M.-prawną podstawę roszczenia odsetkowego powoda stanowił przepis art. 481 § 1 k.c., zgodnie z treścią którego jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Jak wskazano na wstępie, niezasadne było żądanie zasądzenia dalszych odsetek od skapitalizowanych odsetek za okres poprzedzający wytoczenie powództwa, jako sprzeczne z treścią art. 482 § 1 k.c. Powód skapitalizował odsetki od poszczególnych faktur i not debetowych, za okres od dnia następnego po terminie ich płatności do dnia poprzedzającego wytoczenie powództwa, a wyliczoną tak sumę odsetek doliczył do wartości dochodzonego roszczenia, co było oczywiście zgodne z przepisami prawa, natomiast od skapitalizowanych odsetek mógł żądać dalszych odsetek dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, zatem od dnia 15 września 2017 roku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o treść przepisu art. 98 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. Powód wygrał sprawę w przeważającym zakresie, a zatem należy mu się od pozwanego zwrot kosztów procesu w pełnej wysokości. Na koszty poniesione przez powoda złożyły się: opłata od pozwu 100 zł, koszty zastępstwa radcy prawnego 900 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł, a także zaliczka 450 zł na poczet wynagrodzenia kuratora.

Mając na uwadze powyższe, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.467 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Ponadto Sąd nakazał przyznać kuratorowi, ustanowionemu dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego, wynagrodzenie kwocie 450 zł i polecił wypłacić tę kwotę z zaliczki uiszczonej przez powoda.